

hen til Amerika, finder man, at de praktiske Amerikanere hurtig har faaet Øjet op for en praktisk Uddannelses Betydning, idet Sløjden der har faaet den største Udbredelse. I det hele er det næppe for meget at sige, at Sløjden, der i Begyndelsen af 70erne endnu var noget forholdsvis ukendt, i Løbet af de sidste femogtyve Aar har udbredt sig til saa godt som alle Lande baade i og udenfor Evropa, hvor der findes ordnede Forhold.

I denne Vinter er der, som bekendt, i Rigsdagen forelagt et Skolelovforslag, hvori ogsaa Sløjdens Indførelse — baade i By og Land — er nævnet, men ikke som obligatorisk Fag, hvorfor det — sandsynligvis — foreløbig ingen praktisk Betydning vil faa.

Alfrida Krarup.

Svar til Frk. H. Johansen og Frk. El. Grundtvig.

I.

Jeg vil gjerne have Lov til at svare her i Bladet paa to af de Indsigelser, der er fremkomne mod min Artikel. Hvad derimod Fru Elisabeth Hostrup angaar, da foretrækker jeg, om hun vil nøjes dermed, af rent personlige Grunde, privat at besvare hendes Ord.

Frk. Joh. tager noget fejl af mit Standpunkt. Det er en Del mere angribeligt, men ogsaa mere forhaabningsfuldt, end hun synes at mene. Findes der i den lille Artikel blot som „behersket Understrøm“, „dæmpet Suk“ og „lønligt Haab“ Ønsket om de Afkristnedes Tilbagevenden til Kristendom, saa skyldes dette kun min Evneløshed til at faa sagt, hvad jeg mener. Det er nemlig ikke med et dæmpet Suk, men med Sorg, at jeg efter selv at være bleven Kristen, ser Mennesker vende sig fra, hvad jeg tror er Sandheden, og jeg har slet ikke i Sinde at beherske Udtalelsen af mit Ønske om, at det maa blive anderledes. Endnu mindre er der i mit Sind — det jeg ved — ringeste Tvivl om Kristendommens Magt til at besejre Menneskers Sjæle. Jeg mener ikke, at Kristendommen nogen Sinde bliver alles Tro. Jesus Kristus har sagt, at dette vilde ikke ske. Men Grunden hertil ser jeg ikke i Afmagt hos Kristendommen, men jeg finder den paa helt andre Omraader. Ingen, der tror, og har erfaret Kristendommens Magt, kan være, om jeg saa maa sige, beskeden paa dens Vegne. Det bliver enten et Forræderi eller en komisk Meningsløshed. Er Kristendommen Sandheden, den almægtige Guds Frelsesplan med Mennesker, saa er det indlysende, at deraf følger, at den kan bevise sig som Sandhed for alle Sind, og at den passer for alle Hjærter.

At enkelte Lag indenfor de saakaldte kristne Lande til Tider